

Gudstjeneste søndag d. 15. august 2010.

Tema: Set med nådens øjne

Romerbrevet 5, 20 - 21

Men jo mere vi kommer til at se vor egen syndighed, jo bedre kan vi få øje på Guds overstrømmende og tilgivende nåde. Og som synden før herskede og førte mennesker i døden, således skal nu nåden og retfærdigheden fra Gud have herredømmet og føre os til evigt liv ved Jesus Kristus, vor Herre.

Indledning

Set frem til i dag.

Ferien, stilheden og langsomheden har givet mig en længsel efter at forstå og opleve mere af Guds nåde.

Tænkte at jeg ville tage dette tema om nåde op i dag, da jeg ved at livet for mange andre i bund og grund er en lang rejse i søgen efter nåde.

Samme årsag at mange faktisk vælger at gå i kirke, fordi de håber på at finde nåden dér.

Når jeg i ferien stopper op fra min travle hverdag og lader roen erstatte stress oplever jeg at jeg bl.a. får mere mod til at være ærlig med mig selv.

At turde se mig selv mere i øjnene hvordan det egentlig står til med mig, også uanset om sandheden er ilde hørt.

Sandheden om os selv kan også få mig til at finde en anden rejsetaske frem, - en rejse væk fra mig selv kan lige pludselig virke meget tiltalende, når jeg ikke længere magter at holde os selv ud.

Men sandheden om min tilstand skal jeg ikke flygte fra, derimod skal jeg lade min tilstand favne af Guds nåde.

Og hvor kan det være svært at lade mig selv med alle mine fejl favne af Guds nåde.

Har taget hul på bogen af Philip Yancy "Den nåde jeg ikke kendte" som jeg længe har ville læst.

Han fortæller bl.a. om en engelsk konference for sammenlignende religionsstudier med en lang række af internationale eksperter.

Dybt engagerede i en diskussion om hvad der var det helt særlige og unikke ved den kristne tro træder C.S. Lewis ind i lokalet, og spørger efter årsagen til deres heftige diskussion, hvorefter han selv svarer: "Nå, det er da let nok. Nåde!"

Nåden er nemlig det helt særlige og unikke ved kristendommen.

Måske du ligesom mig ikke har svært ved at indrømme at det virkelig er svært at forstå og personligt erfare det mest centrale i kristendommen, Guds nåde.

Illusionen om jeg nok er fint menneske holder ikke stand særligt længe og må give tabt overfor denne overvældende oplevelse af ikke at slå til.

Hvordan forholder det sig mon for dig?

Fx erkendelsen af at vores selvbillede i for stor udtrækning afhænger af input vi har fået fra andre mennesker.

Roar holdt et godt oplæg i tirsdags i NG og sammen havde vi alle en ret interessant diskussion om hvor vigtigt det er for os at gøre indtryk på andre mennesker.

Hvis ikke dette er én af dine udfodringer, kan du måske genkende følelser af skam over ting som egentlig burde være begravet for mange år siden.

Alt hvad der styrtede dine drømme om livet i grus.

Det kan være et enkelt fejltrin med store følger.

Det kan være det du aldrig fik gjort!

Alt fra alvorligt svigt overfor dine nærmeste til en flygtig tanke.

For andre er følelsen af skyld og skam mere undefineret og kan ikke umiddelbart hæftes på en handling, men mere som en indre atmosfære, som en slags nedbrydende tilstand.

Lewis Smedes, professor i psykologi ved Fuller: "Det var ikke skyld jeg oplevede som værende

mit problem. Det, jeg følte, var uværdighed, som jeg ikke kunne relatere til nogen synd, jeg havde begået. Det var ikke forladelse af synder, jeg trængte til, men snarere følelsen af, at Gud accepterede mig, ejede mig, holdt mig oppe, bekræftede mig og aldrig ville give slip, selv om han ikke var imponeret af det, han havde i hænderne”

Uanset i hvilken form, det være sig skyldfølelse eller følelsen af uværdighed, er svaret enkelt: Vi har brug for at erfare Guds grænseløse nåde skylle ind over os.

Men hvor kan det være svært at af inde ind i nåden.

Har lagt mærke til at rigtig mange reagerer ofte på 2 forskellige måder:

Vi bliver kyniske: Efter at være slået ud af gentagne fejltagelser, efter at have mistet håbet, og efter at have fået en følelse af uværdighed, lukker vi os ofte inde i en skal, der gør os næsten uimodtagelige for nåde.

Eller vi præsterer: Vi begynder at opføre os som om vi kunne gøre os fortjente til den kærlighed.

Fordi vi har et instinkt indeni os der siger at vi er nød til at gøre noget for at blive acceptere.

Men vores præstationer ender blot alt for ofte med at vi må indse at vi har så svært ved at se på os selv med nådens øjne.

Kratlusker

EX: Dragør, ude at bade, med min søn i hånden gik vi ud i vandet til det gik ham til halsen.

Til højre var der nogle hesteskoformede badebroer/huse.

Da det var ved at blive lidt dybt, gik vi til siden for at komme op af vandet ved badehusene. Indtil en kvinde pludselig råbte: ”Hvad laver I her?”

Viste sig at vi var kommet ind i et område, som kun var for nøgne kvinder.

Undskyldte meget, og trak hurtigt min søn videre.

Ved du hvad en kratlusker er? Følte mig virkelig som kratlusker.

Har fået mig til at tænke på at mit liv som troende mange gange er et stort kratluskeri!!!

Jeg lusker omkring, gemmer mig lidt, i stedet for at komme ud af busken i en erkendelse af jeg virkelig dagligt har brug for at blive badet i Guds nåde.

Rådgiver og forfatter David Seamands påstår at at have fundet de 2 vigtigste årsager til de mange følelsesmæssige problemer blandt troende: **”Den manglende evne til at modtage, forstå og udleve Guds uforbeholdne nåde og tilgivelse; og den manglende evne til at uddele den uforbeholdne kærlighed og nåde til andre mennesker... Vi læser, vi hører og vi tror på en teologi om nåde. Men vi efterlever den ikke. De gode nyheder i nådens evangelium er endnu ikke trængt ind i vores følelser.”**

Vi er helt enkelt ikke i stand til at se os selv med nådens øjne.

Romerbrevet 5, 20 – 21: **Men jo mere vi kommer til at se vor egen syndighed, jo bedre kan vi få øje på Guds overstrømmende og tilgivende nåde.** Og som synden før herskede og førte mennesker i døden, således skal nu nåden og retfærdigheden fra Gud have herredømmet og føre os til evigt liv ved Jesus Kristus, vor Herre.

Paulus tydeliggør kratluskeriets modsætning!!!

Han siger at vi skal se indse og erkende vores egen syndighed.

Paulus beskriver denne dynamikken for os.

Dynamikken i dette indebærer at jo mere du indser din utilstrækkelighed, jo lettere burde det være at finde ind i nåden.

Erfaringen af nåde vokser nemlig side om side med erkendelsen af vores syndighed.

Kratluskeren derimod oplever ingen nåde.

Han skjuler sig både for God, andre og sig selv.

Kratluskeren forsøger at gøre sin synd mindre men gør derved også nåden mindre.

Kan du ikke genkende den indre forhandling?

Du har gjort noget, der helt klart var forkert og skal efterfølgende til at forhandle med skyldfølelsen.

Du indleder forhandling ved at følelser af skyld, skam og uværdighed udfordrer din sjæl til at tage dine handlinger til revision.

Vinder din indre kratlusker - ”det var nok ikke så alvorligt og det er vel meget menneskeligt – det

behøver jeg ikke at erkende som fejl, - sådan er jeg bare” har du helt fjernet dig fra den dynamik Paulus ønsker at føre os ind i.

Kratluskeren vil nemlig altid gerne forhandle og dække over.

Kratluskeren ville ikke stilles til ansvar, - hvilket vi ikke har svært ved at forstå.

Men hvad værre er: Nåden bliver mindre.

Når vi gør synden mindre, bliver nåden også mindre.

Synd og nåde må aldrig formindskes.

Når synden bliver mindre syndig, bliver nåden mindre nådig.

Men Paulus siger: Se synden – og du vil se hvor meget større nåden er!!!

Jeg elsker Romerbrevet, for Paulus hjælper os virkelig til at udvikle en dyb forståelse af menneskets og verdens tilstand, sammenhængen mellem synd og død, og oprøret mod Gud, som er menneskets grundproblem, og samtidig forholdet mellem synd og nåde.

Mange mener at kristne har fokuseret alt for meget på synd!!

Kan jeg godt forstå at mange mener.

Sådan forholder dig sikkert også med os; nogle af os vil gerne høre mere tale om nåde og kærlighed, og andre mere tale om synd og retfærdighed. Svært!

Jeg mener at de kristne i stedet har fokuseret forkert på synd, nemlig når de har begrænset forståelsen af synd til moralske handlinger.

Paulus hjælper os til at forstå at synd er en grundtilstand, en grundlæggende bortvendthed væk fra Gud, som er langt mere omfattende en amoralske handlinger.

Romberbrevets diagnose af verdens sygdom går nemlig til roden af problemet.

Paulus' ærinde er ikke at påføre os skam men derimod at skylden må skubbe os ud over kanten, så vi falder ned i nådens hav.

Hans Johansson: ”For Paulus er budskabet om Guds frie nåde uløseligt knyttet sammen med en radikal analyse af menneskets synd og død, hendes selvdyrkelse og hvad den leder til. Vil jeg være min egen fremstår nådens herrevælde ikke som noget behageligt men sygt og skræmmende. Nåde er ufortjent kærlighed i handling, og det den guddommelige kærlighed søger er den elskedes bedste, menneskets fuldkommengørelse, ikke dets formindskning.”

Hans taler om at se inden i nådens øjne uden at blive skræmt.

Vores syndighed derimod bør skræmme os så vi finder ind i Guds nåde.

Vores instinkt fortæller os at vi er nød til at GØRE noget for blive accepteret.

I mødet med nådens øjne finder vi en ny måde at tænke på, en frigørelse.

Selv i en nådeløs verden, hvor grundprincippet er at alt afhænger af hvad vi præsterer, har vi hver dag mulighed for at se ind i nåden øjne og bede om evnen til på ny at høre nådens budskab.

Jesu rige handler ikke om at score, om at præstere, men om at vi fastholdes af hans blik.

Men kratluskeren tager fat et helt andet sted, nemlig ved at beregne Guds nåde.

Rigtig mange troende er vokset op med en nøjeregnende Gud, som vejer vores gode og dårlige gerninger på en vægt – med det forkerte resultat til følge, nemlig at vores dårlige handlinger er større og tungere end Guds nåde.

Kratluskeren, han som vil skjule og forsvare sig utilstrækkelighed, kan helt gå glip af at Gud er generøsitetens og tilgivelsens Gud.

Gud laver nemlig ikke alle disse beregnende sammenstillinger, som vi går og foretager os.

Vores udglattende selvforsvar overbeviser måske os selv, men aldrig Gud.

Nåde betyder at vi intet kan gøre for at få Gud til at elske os mere end han allerede gør.

Du kan vie resten af dit liv til at hjælpe fattige og syge, men det får ikke Gud til at elske dig mere af den grund.

Omvendt, vi kan heller ikke gøre noget, der kan få Gud til at elske os mindre.

Hverken racisme, stolthed, utroskab, pornografi eller endda mord.

Uden camouflage

I Luk 15. fortæller Jesus en historie om 2 sønner.

Den ene går til sin far og forlanger sin arv udbetalt på forskud.

Han forlader hjemmet og lever et udsvævende liv.

Da tegnebogen endelig var tom fik sønnen fornyet selvindsigt.

Han var nu fattig og længtes efter blot at være daglejer på sin fars gård, og tænkte ved sig selv:

Hjemme hos min far får en daglejer mere, end han kan spise,' sagde han til sig selv, 'og her går jeg og er ved at dø af sult. Nu skal det være slut! Jeg tager hjem til min far og siger: Far, jeg har syndet både mod Gud og mod dig; jeg fortjener ikke længere, at du kalder mig din søn. Men kan du bruge mig som daglejer?'

Så begav han sig på vej hjem. Mens han endnu var langt borte, fik hans far øje på ham, og fuld af medynk løb han ham i møde og omfavnede og kyssede ham inderligt. 'Far,' sagde sønnen, 'jeg har syndet både mod Gud og mod dig, og jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn.' Men hans far råbte til tjenerne: 'Skynd jer! Find det bedste tøj, vi har i huset, og giv ham det. Giv ham ring på fingeren og sko på fødderne, og slagt fedekalven. Nu skal der festes! For jeg troede, min søn var død, men han er kommet hjem i god behold. Jeg troede, jeg havde mistet ham, men nu er han fundet igen.' Lukas 15; 17 – 24

Der er ingen betingelser i Jesu fortællinger om ubegrænset nåde.

Der er ingen skjulte klausuler.

Alle Jesu historier om Guds nåde har en slutning, der næsten er for god til at være sand.

Det er næsten lettere for os at forholde os til en Gud, der kræver bod og bedring, og derefter modstræbende vil tilgive os.

Men Jesus fortæller i stedet om en far, der ydmyger sig offentligt, da han løber sin søn i møde og som det første omfavner ham inderligt og kysser, selvom han misbrugt en stor del af familiens formue.

Faderens begejstring er udelt: 'Nu skal der festes! For jeg troede, min søn var død, men han er kommet hjem i god behold. Jeg troede, jeg havde mistet ham, men nu er han fundet igen.'

Jesus portrætterer Gud som en far, der er syg af kærlighed.

En ventende fader, sønderknust og alligevel fyldt med håb og ønske om at deres relation kunne starte forfra.

Dette var faderens inderste ønske: Hjem i god behold, fundet igen!!!

Hvilken fantastisk beskrivelse af en far.

Må gøre indtryk på alle, som har helt anderledes minder om deres forældre, og som er såret over brudte relationer.

Vi kan ikke andet end elske historien fordi Jesus viser os det inderste af Guds hjerte.

Jesus fremstiller Gud som en fader, der er målet for ethvert menneskes rejse gennem livet.

Philip Yancey sammenligner det lidt med den romantiske kærlighed og skriver at det er en fader som kan få dig til at tænke: ”Jeg er den mest ønskværdige skabning på planeten. Der er én, der ligger vågen om natten og tænker på mig. Der er én, der tilgiver mig, før jeg beder om det, tænker på mig, mens hun tager tøj på, indretter sit liv efter mig. Èn, der elsker mig, som jeg er.”

Henri Nouwen: ”Gud frydes. Ikke fordi alverdens problemer er løst, ikke fordi al menneskelig lidelse er bragt til ophør, heller ikke fordi tusinder af mennesker er blevet omvendt og nu priser Hans godhed. Nej, Gud frydes, fordi én af hans børn, som før var væk, er blevet fundet”.

Hvad vi derimod alt for let overser er sønnens måde at vende tilbage på.

Han vender nemlig ikke tilbage til faderen som en kratlusker!!

Han camouflerer ikke sin skyld og skam, men viser den åbent til faderen.

Han gemte sig ikke i buskadset et stykke fra gården.

Hvor kan vi lære meget af den tilbagevendende søn!

Jeg forstiller mig at alle på gården er samlet om sønnen, mens faderen råber i begejstring: 'Skynd jer! Find det bedste tøj, vi har i huset, og giv ham det. Giv ham ring på fingeren og sko på fødderne, og slagt fedekalven. Nu skal der festes!

Som der står i Hebræerbrevet 4; 15: 'Han (Jesus) forstår vores svagheder, for han har ligesom vi været udsat for alle mulige fristelser, dog uden at bukke under for dem. Lad os derfor frimodigt

træde frem for Guds trone, for han vil i sin nåde og barmhjertighed komme os til hjælp i rette tid.'

Den camouflerede kratlusker er fyldt af mistanker!

Ærligt, hvor mange af os lader ikke ubevidst fyldes af mistanker om Guds hensigter?

Sønnens mistanker, hvis han havde nogen, erstattedes hurtigt at tillid.

Tillid til at det bedste var at vende sig selv og sit liv åbent mod faderen.

Tillid til at det bedste han kunne gøre er at lade sig gennemskue af nådens øjne.

Han fandt sin tryghed i faderens dom over hans liv.

Jesus vrider virkelig armen om på den præstationsorienterede verden vi lever i ved at påstå at den inderste sandhed om denne verden er nåden.

Også selv om vores instinkter siger det modsatte.

Det er nåden som skal konstruere vores nye virkelighedsopfattelse af livet og verden.

Philip Yancy formulerer det præcist: **'Gud uddeler gaver, ikke belønninger. I en verden uden for nådens rækkevidde ville nogle daglejere, når alt kommer til alt, fortjene mere end andre; inden for nådens rækkevidde hører ordet fortjene slet ikke hjemme.'**

Nåden har sit centrum i korset.

Korset viser mere end noget andet hvad Gud ønsker at gøre med menneskeheden.

Hér tager nåden sit udgangspunkt.

Korset er en gave til en verden, der for længst er gået fallit.

Vi skal vælge om vi vil række ud efter de korsfæstede hænder, hvorfra nåden flyder.

Eller vi kan fortsat tage vores liv i egne hænder.

Gør vi det, bliver nåden skræmmende.

Da skræmmer nåden det selvbillede vi har skabt os, som er grundlaget for vores tilværelse.

Vil jeg være min egen er nådens herredømme truende.

Så når du kigger ind i nåden øjne, hvad ser du da? Ser du at nåden er ufortjent kærlighed?

Ser du i hans øjne længslen efter at vise dig ufortjent kærlighed, dit bedste?

Husk på at mistanken kan aldrig være tolkningsnøgle for Guds kærlighed.

Mistanken er kratluskerens sprog.

Sønnens sprog er tillid.

Selvom du føler dig nøgen, kan du skjule dig i hans blik.